

Dos mesos i un dia al Nepal (IV)

text TONYO FIBLA

21-10-2008 Dimarts

Cap a les 12 de la nit un gos ha començat a lladrar. En no poder dormir m'he posat una mica nerviós. Cap a les tres m'adormia; al menys he pogut dormir quatre hores o poc més.

Només alçar-me m'he pres el te i pocs minuts més tard ha vingut Bijay, que tornava d'arreglar unes coses amb son pare.

Bijay m'ha dut a Patan, ciutat enganxada a Kathmandu, amb la moto i, anant cap allà, un porc, escopint des de la finestra d'un autobús, ha tirat una sèpia que ha caigut al genoll esquerre de Bijay. "Fill de puta" – ha cridat Bijay en un català ben expressiu.

Patan o Lalitpur és una de les tres capitals principals que poblen la vall de Kathmandú. L'altra ciutat és Baktapur, un poc més lluny de la capital. Les tres ciutats tenen palau reial, Durbar, i una plaça envoltada de temples amb la característica teulada de dos o tres pisos. Les places de les tres ciutats són veritables museus a l'aire lliure. La plaça de Patan és més bé un carrer ample on, mirant cap al nord, a la dreta estan els palaus i a l'esquerra els temples. Al fons, l'Himàlaia, imponent, mostrant un himal, pic, tot blanc per la neu.

En ser a Patan he pagat 200 rs, 2 €, per a entrar a la plaça, és molt bonica i paga la pena passejar-la un poc. He anat entrant per les diverses dependències dels antics palaus i contemplant els temples amb tres o quatre teulades en forma de piràmides superposades. Quan m'he cansat de fer el turista me n'he anat per carrerons a veure l'altre Patan, on viu la gent i on pocs turistes hi van, on les dones treuen la safà al carrer i netegen la roba, on els xiquets corren descalços.

Sobre les tres he tornat passejant cap a Kathmandu i a les quatre he aplegat a Basantapur i he anat directament a fer-me un pastís de poma a un bar històric de la zona. El bar on els hippies dels seixanta i principis del setanta anaven a

fumar herba. Ara aquest local s'ha convertit en lloc de trobada per a la gent jove del país, encara que també hi acudeixen alguns turistes nostàlgics. Com no era d'estranyar, m'he trobat amb uns catalans que ja tenien informació de la qualitat dels pastissos de l'Snowman. Aquests m'ha informat del trek que pensem fer ja que ells just acaben de pegar la volta als Annapurnes.

A les cinc i tres minuts he tallat la conversa perquè sabia que Bijay patiria. Hem quedat a les cinc, i com el conec...

Surto al carrer i no el veig. Als pocs segons, veig que està al cantó esperant-me.

– He pegat dues voltes i no t'he vist – em diu.

– No hem quedat a les cinc?

– Sí, sí, però ...

Ja patia.

D'allí anem a Thamel a comprar el sac de dormir i l'anorac.

Thamel, al nord de la ciutat, és la zona més turística de Kathmandú: tot són hotels de diferents categories i tendes per a turistes. Ací pots trobar una habitació per pocs euros la nit fins a hotels de luxe. Els carrers estan plens de venedors ambulants que no paren d'oferir-te coses.

Com regateja i s'enrotlla! Per no dur pes i poder portar regals, me n'he vingut a Nepal sense res, amb el posat, i ara cal comprar les coses per al trek. A més, ací el material de muntanya està molt més barat que al poble. Menys de la meitat de preu, però has d'estar molt a l'aguait perquè hi ha molta, molta, falsificació.

Quan estic a casa amb Bikram, el germà de Bijay, fem el nostre particular diccionari de nepalí, newarí, català i espanyol, apuntem paraules en aquestes llengües en una llibreta. És una manera de comunicar-nos en una situació en què les diferències idiomàtiques ens impedeixen una comunicació més profunda.

Tornem l'any 2010, BON NADAL!

L'AGRICULTURA S'ENFONSA

Mal any pels llauradors de Benicarló i tota la comarca. El balanç de la Unió de Llauradors i Ramaders, destapa un panorama molt més crític que en campanyes anteriors. Josep Botella, secretari general del sindicat, assenyalava que aquest any ha estat "un desastre de preus per els llauradors. El tomàquet de fulla ha patit un descens del 54%, la carxofa el 47%, el 68% menys de benefici en el cas de la tomata de penjar i el 67%, per els qui han plantat enciams".

Es tracta de descensos de preus molt significatius, que fan que "els llauradors estiguen treballant per sota dels costos de producció".

L text REDACCIÓ

a causa principal que ha provocat aquest desolador panorama ha estat una tardor massa càlida, que ha provocat que s'avance la major part de la collita d'hivern, col·lapsant els mercats i provocant el descens de preus. "I ara que estan alts, no hi ha producte suficient per a satisfer la demanda, perquè ja s'ha collit tot", lamentava Botella.

Una altra de les causes són els desequilibris que pateix el mercat per les importacions de tercers països. "No tenen pietat ni compassió. Fa anys que

demanem a l'Estat que intervinga en els preus, en els marges comercials, per a protegir-nos". D'altra banda, estan els grans distribuïdors, altres que estant "abusant" de la seua situació, segons el sindicat agrari.

TRIST BALANÇ: INFRASTRUCTURES VERSUS AGRICULTURA

Les infraestructures derivades de la societat en continu desenvolupament colpegen de ple una vegada i una altra a l'agricultura. Si primer va ser la carretera, després el tren i més tard l'autopista, no tardarien a arribar les millores de tots ells.

Primer el desdoblament de la N340, que ja s'està executant. Més problemes pels llauradors, que han vist com perdien superfície de cultiu en nom del "suposat" benefici col·lectiu. En projecte, l'AVE i les autopistes, que amenacen amb creuar la comarca per l'interior. Les oliveres mil·lenàries de La Jana, són una de les espècies més amenaçades. Tots semblen oblidar-se que estem deixant perdre un dels sectors més tradicionals de la nostra economia. Estem variant els nostres patrons sense crear alternatives d'ocupació ni desenvolupament per un sector que s'enfonsa per culpa de tots.

CONTINUA L'ESCALADA NATATÒRIA

text i foto CNB

Uns contundents cronos es van sumar a les noves mínimes autonòmiques de l'equip de natació benicarlando presentat a la II Jornada de la Lliga de Promeses.

Novament una bona actuació dels joves nedadors i nedadores del Club Natació Benicarló en la II Edició de la Lliga de Promeses celebrada el passat 12 de desembre a la piscina de Vinaròs. Un total de 124 participants, que va deixar un total de 9 mínimes autonòmiques per a l'equip benicarlando així com molt bones posicions tant a nivell individual com per equips de relleus, continua identificant l'equip com una gran pinya a l'hora de fabricar bons resultats pensant en les competicions autonòmiques.

Equips de relleus (espectacular). La rotunda victòria en els 4 x 100 lliures de l'equip de relleus femení compost per Nicole Mateu, Gisele Mateu, Noemí Anta i Carla Fresquet amb un crono de 5:09.01 va finalitzar amb una mínima autonòmica en absolutes. El 3r lloc en els 4 x 50 lliures i un crono de 3:15.77 de l'equip de relleus compost per Ester Segura, María García, Blanca Pérez i Gemma Rillo. També l'equip masculí de relleus va tenir el seu moment estel·lar amb el 2n lloc en els 4 x 50 lliures i un crono de 2:45.62 i va estar compost per David Curto, Marc Veà, Marc Gil i Didac Saura.

Individual: a nivell individual destatar la 2a posició de Julia Barrachina en els 50 esquena i crono 51.24; 2a posició de Carla Fresquet en els 100 esquena i crono de 1:24:00 mínima autonòmica; 3a posició d'Ester Segura en els 100 esquena i crono de 1:40.26; 3a posició de Gemma Labernia en 50 esquena i crono de 53.61; Mínimes autonòmiques en els 200 m lliures de Noemí Anta (2.43.85) i Gisele Mateu (2:44.73); 2a

posició par a Didac Saura en els 100 esquena i un crono de 1:31.09 i José Julián Jaén finalitzant en la 3a posició en els 200 lliures i 100 esquena amb cronos de 2:28.66 i 1:17.00 respectivament amb dues mínimes autonòmiques.

L'equip del Club Natació Benicarló va estar format per: Noemí Anta, Ester Segura, Julia Barrachina, Gisele Mateu, Gemma Labernia, Carla Fresquet, Nicole Mateu, Ana García, Anna Añó, Vanessa Bel, Andrea Remolina, Blanca Pérez, María García, Gemma Rillo, Claudia Barrachina, Helena del Castillo y Cristina García, José Julián Jaén, Didac Saura, David Valdearcos, Juan Diego Ruiz, Josep Febrer, Mario Tomás, Pablo Ebrí, Víctor Monserrat, Marc Veà, David Curto, Alberto García y Marc Gil.

La Roïna... i la bona

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

LA ROÏNA

La derrota, humiliant derrota, que va patir diumenge passat el CDB al camp del Vilafamés per dos gols a zero ens va fer molt de mal. Tant de mal que ens va deixar sense possibilitat d'acabar l'any en un lloc tranquil de salvació. Vam sortir d'aquell poble ocupant una indigníssima penúltima posició a la taula classificatòria en la qual només apareixia per darrere un a cosa que es fa dir Poble de Farnals. Mal camí.

En el partit que vam jugar dimecres passat ací a casa contra la UD Vall d'Uxó (abans CD Piel) podien passar dues coses. Una que ens trobàrem amb el Benicarló lluitador, aguerrit, valent i al mateix temps amb bon toc i exquisit futbol o que tornàrem a ensopegar amb la mateixa pedra i tornàrem a perdre enfonsant-nos en una situació ben propera la desesperació. Un parell d'hores abans del matx em vaig trobar amb quatre futbolistes dels nostres i els vaig assegurar que si guanyaven saltaria al camp i els acaçaria un per un. No em van fer massa cas i s'ho van agarrar, tal com era, a fotesa.

I efectivament, els pocs inasequibles al desaliento que vam suportar amb resignació l'aigualera que queia, vam tornar a patir de valent. A aquest equip li cal alguna cosa, no sé encertat què, però algun cosa. No pot ser que ja hàgem gastat tres entrenadors i que no ens enfonsem en la misèria i tornem a tindre una altra vegada rivals de la magnitud de l'Albocàsser, el Càlig o el San Lorenzo.

El de la ude, sense fer un futbol d'altre món es van endur una immerescuda victòria (o empat) per ***** que va deixar un mal regust de boca a tots els presents.

La derrota, humiliant derrota,

que va patir diumenge passat el CDB al camp del Vilafamés per dos gols a zero ens va fer molt de mal. Tant de mal que ens va deixar sense possibilitat d'acabar l'any en un lloc tranquil de salvació. Vam sortir d'aquell poble ocupant una indigníssima penúltima posició a la taula classificatòria en la qual només apareixia per darrere un a cosa que es fa dir Poble de Farnals. Mal camí.

Tinc clar però que no cal ser un linx per saber que quan s'acabe la temporada estarem, com a mínim, per damunt del Villafamés, de l'Alcora, del Villavieja i de la Poble de Farnals aqueixa. A passar-ho bé.

I LA BONA

En el partit que vam jugar dimecres passat ací a casa contra la UD Vall d'Uxó (abans CD Piel) podien passar dues coses. Una que ens trobàrem amb el Benicarló lluitador, aguerrit, valent i al mateix temps amb bon toc i exquisit futbol o que tornàrem a ensopegar amb la mateixa pedra i tornàrem a perdre enfonsant-nos en una situació ben propera la desesperació. Un parell d'hores abans del matx em vaig trobar amb quatre futbolistes dels

nostres i els vaig assegurar que si guanyaven saltaria al camp i els acaçaria un per un. No em van fer massa cas i s'ho van agarrar, tal com era, a fotesa.

I efectivament, els pocs inasequibles al desaliento que vam suportar amb resignació l'aigualera que queia, vam tornar a vuere el nostre Benicarló, el del futbol alegre i de bon toc, el de les ganes de sortir del pou i de guanyar. Vam ser amos del mig del camp tot el partit, no ens va faltar l'ambició i com a conseqüència de tant d'entusiasme van arribar els gols d'un jugador que hem fixat nou i que no sé encara com li diuen però que apunta bones maneres i d'Espinosa (ells només en van fer un) que ens permeten apropar-nos una mica més a les posicions de salvament.

Bonic partit, entretingut i, segons van dir, era el comiat del fugaç i imprevisible davanter Anayo.

Tinc clar però que no cal ser un linx per saber que quan s'acabe la temporada estarem, com a mínim, per damunt del Villafamés, de l'Alcora, del Villavieja i de la Poble de Farnals aqueixa. A passar-ho bé.

“En l'horitzó més proper es troba l'acord amb Marroc, que podria tancar-se en breu.”

ve de la p gina anterior

L'ACORD AMB EL MARROC

En l'horitzó més proper per al sector agrícola es troba l'acord amb Marroc, que podria tancar-se en breu. Malgrat que encara no s'ha fet públic, la Unió sí que coneix alguns dels acords que podrien tancar-se amb el país veí. “És el mateix que teníem, però més carregat de bombo”, lamenta Botella. El secretari general dels llauradors assenyalava que la liberalització del mercat serà major, el que permetrà als marroquins exportar més producció a Espanya. La diferència de preus entres ambdós països, que es basa sobretot en els costos de producció, provocarà que la balança de les pèrdues siga més acusada per al nostre ja minvat sector.

“Des de la Unió no entenem com es continuen fent aquestes coses, com és possible que un país democràtic com el nostre done suport i carta blanca a un no democràtic”, denunciava Botella. “No hi ha una política de suport que ens protegisca del que ve de fora” i que posa cara a cara a una economia com l'espanyola on “un jornal val 15 vegades més que el marroquí”. Botella lamentava que la UE estiga donant suport un acord “que és desavantatjós per al nostre sector, que es carregarà un dels pilars més tradicionals de la nostra economia”.

AGRICULTURA DE KILOMETRE ZERO

De la mateixa opinió és Ramón Mampel, membre de la Comissió Executiva. “Amb la globalització ens vénen productes de tot el món. La Unió aposta pels productes de kilòmetre zero, que són els que nosaltres mateixos produïm”. Mampel recordava que en la nostra comarca, podem gaudir d'hortalisses de tot tipus i

fruites de qualsevol classe. Si ens desplacem a l'interior, el bestiar proveeix de carn i derivats “amb sabors molt diferents i característics dels que venen fora”. A la zona intermèdia de la comarca, s'obté “un dels olis de major qualitat i amb majors varietats locals”. Amb tots aquests excel·lents productes la mà,

Mampel suggeria sol·licitar la col·laboració dels cuiners de la comarca “que també tenim molts i molt bons que poden fer de vehicle transmissor entre nosaltres i el consumidor”. D'aquesta manera, segons Mampel, “tots eixiríem beneficiats: estarem dignificant el producte i el productor”.

Menús de Nadal

text REDACCIÓ

Amb ells aprenem a cuinar al llarg de tot l'any, i en unes dates com estes, no ens podien fallar. Els alumnes del Centre Integrat Públic de Formació Professional de Benicarló confeccionaren menús nadalencs i donaren consells en una jornada que tingué lloc al Mercat Central. La jornada, tenia com principal objectiu que els joves aprenents de cuina elaboraren menús nadalencs amb productes que es venen al mercat.

La jornada de cuina dels alumnes del Coromines, va ser tot un èxit de participació. El públic benicarló, està més que acostumat a tastar els menús que estos aprenents de cuiners dissenyen. Però no per això es deixa de sorprendre pel bon fer que tenen davant els fogons. Cassoles que semblen que cuinen soles, mans tranquil·les que tenen la paciència per donar el toc just a cadascú dels plats... I per si això fora poc, els

alumnes serviren de mestres als assistents, suggerint diferents presentacions per a la decoració de plats i taules. Un Nadal perfecte, si seguim tots els seus suggeriments. Com a bon segur farà el públic que va gaudir amb la degustació que van oferir els alumnes del Coromines.

UN ESTUDI REVELA PROBLEMES DE RECEPCIÓ DE TDT EN EL TERRITORI DE LA TAULA DEL SÈNIA

text REDACCIÓ

Un estudi encarregat per la Mancomunitat de la Taula del Sénia desvetlla que un important nombre de municipis tindrà problemes de recepció del senyal televisiu, quan s'implante totalment la TDT. Fins i tot algunes localitats podrien quedar-se sense veure la televisió en el moment de l'apagada analògica total. Així es desprèn d'un estudi encarregat per la Mancomunitat de la Taula del Sénia titulat "Diagnòstic de les Infraestructures i Serveis de les Tecnologies de la Informació en el territori de la Taula del Sénia".

S'ha sondejat l'opinió de veïns de tots els municipis de la Mancomunitat, a través del mail, les xarxes socials i el

telèfon i una de les principals conclusions és la greu problemàtica respecte a la TDT, segons comentava Enric Ginovart, autor de l'estudi. El gerent de la Mancomunitat, Jaume Antich, avançava que, "des de l'entitat, ja han iniciat gestions per a posar solució a aquestes incidències sobretot el fet que Canal 9 i TV3 puguen veure's sense problemes a banda i banda del Riu Sénia". La falta de banda ampla en nombrosos municipis o els problemes de cobertura dels diferents operadors de telefonia mòbil són altres de les incidències que es reflecteixen en l'estudi. El treball ha tingut un cost de 12.000 euros —dels quals 8.000 han estat finançats pel Servei d'Ocupació Català— i des de la Mancomunitat esperen que servisca com base per a optar a subvencions i programes de millora de les tecnologies de la informació.

ZAPATERO SUBVENCIONA A LA GENERALITAT

text REDACCIÓ

El PSPV de Benicarló ha acusat l'equip de govern municipal d'utilitzar fons del Pla Zapatero i recursos propis per a finançar obres de les que hauria de fer-se càrrec la Generalitat. L'últim exemple és que l'equip de govern pretén remodelar el col·legi Francisco Català amb fons del segon Pla E. El portaveu socialista, Enric Escuder qualifica de "autèntica vergonya que la Conselleria d'Educació no invertisca en la construcció de nous centres educatius". Des del grup municipal socialista, també critiquen que les instal·lacions de l'edifici de la plaça Doctor Pera, en la qual s'emplaçarà la comissaria de Policia Autonòmica, s'hagen condicionat amb fons municipals, mentre que en altres localitats de la comunitat corren a càrrec de la Generalitat.

Els socialistes critiquen l'obscurantisme de la gestió econòmica del consistori i denuncien que "no tenim accés a les factures des del passat maig".

Els socialistes indiquen l'obscurantisme de la gestió econòmica del consistori i denuncien que "no tenim accés a les factures des del passat maig". Per a l'edil José Sánchez, "l'equip de govern està balafiant els fons d'ajuda que està rebent i la baixada d'endeutament no es deu a la seua bona gestió, sinó que no han de fer inversions, ja que les infraestructures s'estan pagant amb la pluja de milions provinent dels fons d'ajuda estatal".

A Torrejón, continua la bona ratxa del Benicarló

text i foto VICENT FERRER

2 CARNICER TORREJON: Prieto, Jorge, Víctor, Kita, Jaison; cinc inicial; David, José Carlos, Davichin Fran Conde.

2 BENICARLO AC: Chus López, Vadillo, Valença, Genaro, Lolo; cinc inicial; Xapa. Chicho y Pedreño.

ARBITRES: Moreno Reina y Ramos Marín, del col·legi andalús. Ensenyaren tarja groga al local Kita.

GOLES: 1-0 min. 10, Jaison. 1-1 min. 23, Xapa. 2-1 min. 30, Jaison. 2-2 min. 28, Valença.

INCIDÈNCIES: Al Municipal Jorge Garbajosa, 500 espectadors.

El Benicarló Aeroport Castelló segueix amb la seua bona ratxa en els desplaçaments i així, a la pista del Carnicer Torrejón, va aconseguir la passada setmana un merescut empat que li fa acabar la primera volta fora de la zona de descens. L'encontre no va ser gens fàcil per als de Miki ja que l'equip local, com s'esperava, va jugar amb molta velocitat. Malgrat la velocitat dels locals els benicarló van controlar el partit però sense encertar en les arribades a la porteria defensada per Prieto. En ple domini de l'equip de Miki va haver una perduda de baló que va permetre Jaison obrir el marcador i dur l'alegria a la graderia ja que els de Torrejón es jugaven la passada a la Copa d'Espanya.

No va haver punteria en els metres finals i es va arribar al descans amb victòria, per la mínima, de l'equip local. Després del descans el Benicarló Aeroport Castelló va seguir duent el pes del partit i va aconseguir empatar en una bona jugada d'atac amb rematada final de Xapa. Amb el partit igualat els dos equips van buscar la victòria, amb més arribada dels de Miki, per això el segon gol de Jaison va caure com un gerro d'aigua freda a l'equip que, a més, va veure com Pedreño es lesionava, deixant els efectius sota mínims. Però Valença amb la seua potència de tir aconseguia l'empat, el que va obligar José Carnicer a jugar com porter-jugador però sense fortuna perquè els caduferos es defensaven amb ordre.

De camí a la primera regional

text i foto VICENT FERRER

2 VILAFAMÉS: Delfín, Toni, Cabrera, De Felipe, Angel, César, Sola, Váz-quez (Marc, min. 80), Fran (Kike, min. 57), Juanma (Ciprian, min. 67) i Cliff (Rubén, min. 87).

0 BENICARLO: Guillamón, Raúl Mora, Oscar, Víctor Esbrí, Javi Flos (Dani, min. 65), Rubén, Raúl Martínez, Anta (Vázquez, min. 59), Anayo, Marcos Cano i Monti.

ÀRBITRE: Andujar Raya, col·legi valencià. Ensenyà tarja groga als locals Delfín, De Felipe, César, Sola y Fran; als visitants Rubén i Anayo; expulsà per doble amonestació Raúl Martínez (min. 79) i amb con roja directa a Dani (min. 86).

GOLS: 1-0 min. 37, César, 2-0 min. 40, Sola.

El Vilafamés va aconseguir una còmoda victòria davant un Benicarló que va acabar jugant amb nou jugadors, encara que les expulsions van arribar quan el partit ja estava decidit. Amb aquesta derrota el conjunt que entrena Nahum Mingol s'enfonsa un poc més en la classificació i està caminant més cap al descens de categoria que cap a la salvació. En la primera partel Vilafamés va portar el pes del partit i fruit de la seua insistència van ser els dos gols amb els quals van anar al descans mentre que, una jornada més, els benicarló desaprofitaven les seues poques oportunitats. En la represa el Benicarló va passar a dominar més el partit, pel fet que els locals van preferir esperar-los en el seu camp i intentar sentenciar a la contra davant la total inoperància dels benicarló de cara a la porteria local. Al final, com a trist colofó al partit, dues expulsions que van minvar més al Benicarló.

ABDILHAJ SAMIHD I RAQUEL LANDIN S'IMPOSEN AMB AUTORITAT EN EL XXIX CROSS CIUTAT DE BENICARLÓ

text i foto VICENT FERRER

Es disputà la passada setmana al circuit de la Partida Collet, la XXIX edició del Cross Ciutat de Benicarló, que puntuava per a la selecció autonòmica que disputarà els campionats d'Espanya, el que va fer que la participació pujara el llistó de qualitat en cadascuna de les categories, amb molta lluita entre els favorits per poder pujar al podi.

El matí va ser fresc, el termòmetre no passà dels vuit graus, i assolellat, excel·lent per la cursa, amb traçant ben preparat pels integrants del Club d'Atletisme Baix Maestrat, cosa que els va permetre als participants poder utilitzar sabatilles amb claus. La competició es va iniciar amb els benjamins per a finalitzar amb les dues proves reines, en la qual van eixir promeses, sèniors i veterans. Aquestes dues últimes proves van comptar, en la present edició, amb nombrosa participació i, donat el nivell, es va poder veure que en les primeres voltes els favorits s'anaven mirant els uns i els altres però, mentre que en la cursa de fèmines Raquel Bandín va pegar prompte l'estirada, deixant després de la primera volta a les seues rivals, en la prova masculina, amb el doble de distància, el grup capdavanter anava perdent unitats conforme passaven els quilòmetres, quedant-se en sis unitats quan van passar per última vegada per la

meta, i va ser llavors quan el marroquí Abdilhaj Samihd va pegar una forta estirada. Inicialment van intentar respondre els seus companys de grup però, poc a poc, va anar incrementant el seu avantatge, per a aconseguir entrar en meta sol i aconseguir baixar de la mitja hora, un bon temps per als 9840 metres del recorregut i en un circuit mixt, on els trams rectes acabaven en revolts molt tancats que tallaven el ritme dels participants.

Inaugurada la font

text REDACCIÓ

Ha estat motiu d'un llarg debat polític i ara, per fi, ha estat inaugurada. La nova font de la plaça Constitució de Benicarló, ja està en funcionament. L'acte de inauguració, es realitzava en mig d'una gran expectació. Ningú volia perdre's la posada en marxa del nou mecanisme. El nou element decoratiu de la plaça constitució té com detall principal una sènia feta amb marbre blanc i tres cadufs en marbre roig que descansen sobre un pedestal de marbre negre. La sènia ha estat realitzada als tallers de l'empresa Cuéllar d'Almeria, especialitzada en arquitectura del marbre. Els treballs a la plaça, però han estat executats per l'empresa Sorea, adjudicatària del concurs convocat per l'ajuntament.

Els treballs de reforma de la plaça van començar a primers de setembre i s'han centrat en la demolició de l'anterior font i en la preparació del terra per instal·lar la nova font. La impermeabilització de la zona on s'ha instal·lat la font ha ocupat bona part del temps d'execució de les obres, donats els problemes de filtració d'aigua que s'havien generat amb la font anterior. Les obres d'instal·lació de la font i la reforma del paviment de la plaça, finançades amb els Fons d'Inversió Local, han millorat la imatge d'un dels espais més emblemàtics, per singulars, de Benicarló.

Futura eixida de l'N340

text REDACCIÓ

Les obres de la variant de la N-340 preveuran l'encaix d'una futura sortida a la zona nord de Benicarló, que es podria executar una vegada la carretera passe a titularitat de la Conselleria d'Infraestructures.

Així ho van acordar en la reunió mantinguda entre l'alcalde de Benicarló i els regidors d'Agricultura i Urbanisme amb el cap de la demarcació de Carreteres a València, José Vicente Pedrola, el director del projecte de la variant, Vicente Ferrer, i el director d'execució de les obres, Álvaro Cuadrado.

Pedrola va informar a l'alcalde i els regidors que la normativa actual estableix una distància mínima entre les sortides de les carreteres que no es compliria en el

cas de fer una sortida nord a Benicarló. No obstant això, es va comprometre a deixar prevista en el projecte aquesta sortida, que podria executar-se un cop el tram de la N-340 passe a dependre de la Conselleria, fet que es produirà quan estiga construïda l'autovia de l'interior A-10.

El cap de la demarcació de carreteres també va informar l'equip de govern que no s'havia produït cap modificació sobre el projecte aprovat i que l'únic que s'està estudiant ara mateix són algunes modificacions proposades per l'Ajuntament que consistirien en traslladar el pas superior de la zona de Sant Gregori al camí de Mallols i rebaixar l'alçada de la carretera en determinades zones per tal de reduir l'impacte visual. En qualsevol cas, Pedrola es va comprometre a informar l'Ajuntament de les modificacions que es produïsquen en el projecte.

XXI PREMI DE CONTES XAVIER ARIN ANY 2010

**Alambor 1982-2010:
28 anys per la nostra cultura**

L'Associació Cultural Alambor, amb la finalitat d'estimular la creació literària com també l'estima per la Natura i la Pau, convoca aquest premi de contes d'acord amb les següents bases:

1. En aquest Premi podran participar xics i xiques entre 10 i 17 anys que viuen o estudien a la comarca del Maestrat.

2. Els originals hauran de ser inèdits i d'una extensió entre 2 i 5 fulls, escrits per una sola cara a doble espai i en la nostra llengua.

3. Els contes hauran de fer referència a temes que potencien una major consciència per l'estima i la defensa de la Natura i la Pau, en totes les seues manifestacions.

4. La dotació del premi serà la següent:

Categoria entre 10-11 anys
1r Premi 100 € en llibres
2n Premi 50 € en llibres
5 accèssits de 15 € en llibres

Categoria entre 12-13 anys
1r Premi 100 € en llibres
2n Premi 50 € en llibres
5 accèssits de 15 € en llibres

Categoria entre 14-15 anys
1r Premi 100 € en llibres
2n Premi 50 € en llibres
5 accèssits de 15 € en llibres

Categoria entre 16-17 anys
1r Premi 100 € en llibres
2n Premi 50 € en llibres
5 accèssits de 15 € en llibres

5. Els originals hauran de presentar-se signats per l'autor, que farà constar: nom i cognoms, edat, adreça, telèfon, curs i col·legi on estudia.

6. Els contes hauran de ser enviats a l'ASSOCIACIÓ CULTURAL ALAMBOR, c/ Sant Francesc, 95, 12580, Benicarló, Apt. de correus 199. Al sobre es farà constar "Per al XXI Premi de Contes Xavier Arin"

7. El termini de presentació d'originals acabarà el 30 de gener de 2010.

8. El jurat no podrà declarar desert el premi.

9. El lliurament s'efectuarà dins els Actes del Dia Internacional de la No Violència

Organitza:
Associació Cultural Alambor
Col·laboren:
Regidoria de Cultura Ajuntament de Benicarló
Diputació de Castelló.
Fundació Caixa Benicarló

*Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
DO espanyoles, patés,
foies, Mermelades*

**un regal especial?
49€ + IVA**

VINS I PRODUCTES GOURMET

www.debonquist.com

*Local 32 | Benicarló Centro
Tel 964 47 47 62*

GARBO, L'ESPIA DECISIU

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

7 - XII - 2009

Juan Pujol Garcia és un personatge poc conegut, però la seua contribució va ser essencial per a decantar la Segona Guerra Mundial a favor dels aliats, des de Londres fa creure al Tercer Reich que el desembarcament de Normandia no és més que una estratègia d'engany i el que vertader desembarcament tindrà lloc al Pas de Calais. Juan Pujol va nàixer a Barcelona el 14 de febrer de 1912, portava una vida de dandi, fins que va esclatar la Guerra Civil, llavors es va amagar, tot i que després va anar al front on va sofrir diverses vicissituds de les que se'n va sortir en vida de miracle. Acabada la guerra va treballar de gerent d'una granja de pollastres i de conserge d'hotel, però portat pel seu refús al nazisme i al comunisme decideix contribuir al "benestar de la humanitat", és per això que s'ofereix als anglesos per a fer d'espia però aquests en un primer moment el refusen, tanmateix no es desanima i s'ofereix als alemanys per a espia per a ells i aquests sí que el contracten, la Intel·ligència Britànica el localitza i és llavors quan li ofereixen treballar per a ells. Com a agent doble, adopta el nom de Garbo. Acabada la guerra fa veure que mort a Angola en 1949, però en realitat se'n va a Veneçuela on adopta una nova identitat i crea una nova família. Trenta anys més tard l'escriptor anglès de novel·les d'espies Nigel West, dubta de la seua mort i comença a investigar fins que el localitza.

Els Dies Gloriosos

Garbo va ser l'únic no alemany, no combatent que va rebre la Creu de Ferro del Tercer Reich, però a més va nomenat Membre de l'Ordre de l'Imperi Britànic pels anglesos. La major xarxa d'agents nazis durant la Segona Guerra Mundial en la Gran Bretanya va ser la xarxa Arabel, capitanejada per Alaric, l'home de confiança 319, és a dir Garbo. Va arribar a reunir a 27 subagents, pagats i mantinguts pel Tercer Reich, cap d'ells no va existir en realitat. Tots provenien de la imaginació de Pujol. A través de la xarxa Arabel de Garbo, l'alt comandament alemany va finançar, els Serveis d'Intel·ligència britànics.

Pujol va combatre en dos guerres servint als dos bàndols. Mai no va disparar ni un sol tret. La seua inesgotable imaginació va produir 50 volums d'escrits, d'aquesta manera va salvar milers de vides en les dues parts.

Aquesta és la història que explica la pel·lícula "Garbo. El espía" dirigida per Edmond Roch, és un documental sense veu en off que va desenvolupant-se a base de fragments de films d'espies i amb les intervencions del novel·lista Nigel West, l'oficial d'intel·ligència del MI5 Mark Seaman, que va investigar tots els passos de Pujol i com va fer creïble l'increïble, el periodista Xavier Vinader, que el va ajudar durant mesos a recordar tots els detalls de la seua història, Aline Griffith, comtesa de Romanones, espia durant la Segona Guerra Mundial, que va treballar per a la Intel·ligència americana en Espanya i les dues famílies de Pujol, la d'Espanya i la de Veneçuela. El documental avança creant la mateixa intriga que les pel·lícules d'espies de ficció. L'equip de la pel·lícula ha fet un treball magnífic.

NO SÓN MANERES

L'agressió física –tampoc la moral o psicològica- no són mai ni en cap cas, la resposta a determinades conductes, per més dubtoses o directament condemnable, com en el cas de Berlusconi, en acabar a Milà un acte polític i ser agredit per un energumen: no fan més que donar-li oxigen a un individu, ofegat per la petulància, la corrupció i el descrèdit. Cal deixar que s'acabe de "retratar", ell solet i del tot.

El què sí que cal –en un personatge de sàinet, quan no en un subjecte de la perillositat social i moral del primer ministre italià– és posar-lo en evidència i concitar l'anuència de totes les forces socials i polítiques, per foragitar-lo del poder i portar-lo a judici, on pugui defensar-se amb totes les garanties, dels fraus, manipulacions, estafes, connivència amb la màfia i orgies que es permet un septuagenari, ni que siga cavaliere. I que només el Vaticà –i que li faça bon profit- li mantinga la confiança, tot i la immoralitat dels seus comportaments, per mor de les substancioses subvencions que els atorga i la defensa(?) que fa del crucifix a les escoles.

Això sí, una lliçó que no oblide en la vida.

Marc Antoni Adell

ve de la pàgina anterior

la població. I tan contents!
Increïble.

Embornals viatgers

Ningú sap com ha estat, però el cas és que a les portes del CEIP Eduardo Martínez Ródenas, ha aparegut una tapa d'embornal d'una població que queda bastant allunyada de la nostra. Els tafaners han investigat el misteri, però per moltes voltes que li han donat, no han pogut acalir res. Hi ha qui diu que l'artífex de l'arribada de tan insigne trofeu ha estat la regidora eixa del nom tan, tan llarg. Uns altres asseguren que en temps de l'enyorat Mundo, es van iniciar els tràmits d'agermanament amb aquesta localitat. Els més agosarats aposten per una invasió en tota regla del País Basc i que en realitat, l'embornal no seria sinó un túnel secret pel qual arribar a la nostra població. Senyors, s'accepten apostes...

Ningú sap com ha estat, però el cas és que a les portes del CEIP Eduardo Martínez Ródenas, ha aparegut una tapa d'embornal d'una població que queda bastant allunyada de la nostra.

ESCALFAMENT I REFREDAMENT CLIMÀTICS

Mentre es celebrava la segona setmana de la Cimera de Copenhagen, la Península Ibèrica sofrí la invasió d'una onada d'aire polar, assolint-se temperatures de 20°C sota zero. I, com era d'esperar, s'han sentit comentaris sobre si aquest esdeveniment climatològic recolzava o contradeia la tesi del canvi climàtic per escalfament global.

Però ni aquest ni qualsevol altre fenomen puntal apunta res sobre el clima perquè aquest està definit per les mitjanes de les variables meteorològiques calculades per almenys 20 o 30 anys i no per valors concrets. El que volem tractar en aquest article la relació, aparentment paradoxal, que s'ha establert entre l'escalfament del canvi climàtic i refredaments per diversos .durant els darrers 40 anys.

Cap els any setanta, grups d'estudiosos del clima havien detectat un període al segle XX des de 1940 fins meitats dels setanta on la temperatura planetària baixà; és el que nomenaren Refredament Global (global cooling). Fins i tot, es redacta un informe pel govern britànic on e prevenia de les possibles catàstrofes que podia causar aquets fenomen inexplicat. S'apuntava com a possible solució l'increment del nivell de diòxid de carboni, el principal gas d'efecte hivernacle, per escalfar el planeta i compensar el refredament global.

A 1979, arriba al govern de Gran Bretanya la conservadora Margaret Thatcher. Un dels seus objectius fou el desenvolupament de l'energia nuclear amb la intenció de reduir la dependència del petroli dels països àrabs i el poder dels sindicats de miners del carbó que havien fet caure l'anterior govern tory. A principis dels vuitanta, ja es tenia clar que les temperatures anaven augmentant i que la hipòtesi del Refredament Global. Thatcher utilitzà la possibilitat que el diòxid de carboni alliberat per la combustió de carbó i petroli pogués provocar l'escalfament planetari com instrument polític per aconseguir els seus objectius. Cal assenyalar que la comunitat científica assumirà que els gasos d'efecte hivernacle alliberats per les activitats humanes són els responsables de l'increment de temperatures a l'any 1995 en el Segon Informe de del Panell Intergovernamental pel Canvi Climàtic (IPCC). Margaret Thatcher encoratjà les institucions científiques britàniques per estudiar l'escalfament global, crea el Centre Hadley –institució actual de referència mundial en la investigació climàtica- i promogué la creació de l'IPCC per part de la Nacions Unides l'any 1988. Així, per molts negacionistes del canvi climàtic, aquest és un mite creat per Margaret Thatcher.

El refredament planetari és actualment una hipòtesi defensada per part del moviment negacionista. Hi ha una teoria explicativa que té certa base i acceptació per la comunitat científica. Tots els oceans dels món estan enllaçats per un corrent marí nomenat cinta transportadora oceànica que transporta calor i emmagatzema diòxid de carboni. Aquesta té una circulació en profunditat

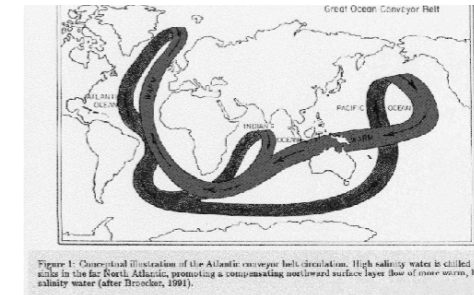

Figure 1. Conceptual illustration of the Atlantic conveyor belt circulation. High salinity water is cooled and sinks in the North Atlantic, moving a consuming southward surface layer. Low salinity water (after Broecker, 1991).

—determinada per les deferències de temperatura i salinitat- i una altra superficial condicionada pels vents. S'inicia a Groenlàndia on es forma aigua profunda per enfonsament de l'aigua més salada i freda s'enfonsa, va per l'Atlàntic, el Glacial Antàrtic i cap el Pacífic Índic on l'aigua munta a la superfície i s'escalfa i marxa per la

superfície i arrossega les aigües càlides cap les costes d'Europa amb el Corrent del Golf en un recorregut de 1000 anys.

Si Europa té temperatures més benignes que Amèrica del Nord és gràcies al corrent del Golf. El seu afebliment, històricament, ha provocat descensos a les temperatures com passà amb la "Xicoteta d'Edat del Gel" del segle XVI al XX que, explica entre altres coses l'existència de "neveres" al Maestrat. Una pujada de temperatures pot incrementar la fusió dels casquets polar de Groenlàndia, arribant molta més aigua dolça a l'Àrtic, disminuint la seva densitat i fent més difícil el seu enfonsament i formació d'aigua profunda. Com a conseqüència, el corrent del Golf s'afebliria i el clima d'Europa es faria més fred, un escalfament global duria a un refredament regional. Aquestes previsions són d'un recent treball d'investigació publicat a Nature on s'assenyala que açò podrien passar a llarg termini i no en uns pocs dies com succeeix al film "El dia de demà".

Durant el darrer milió d'anys, la Terra ha estant sotmesa a èpoques de temperatures més baixes, seguits d'altres més càlids, és el que s'ha nomenat cicles glacials amb un període glacial o glaciació i una altra interglacial. Se'n distingeixen 4 nomenades Günz, Mindel, Riss i Wurm; actualment hi som a l'interglacial càlid que s'inicià fa uns 10.000 anys. Les causes dels cicles glacials són els cicles de Milankovitch, variació periòdica d'algunes característiques astronòmiques del planeta Terra. Varien cíclicament la inclinació de l'eix de rotació, la excentricitat de l'òrbita de translació –més rodona o el·líptica- i el punt de l'any on es produeixen els solsticis o els canvis d'estació en períodes que van des dels 21.000 als 100.000 anys. El solapament d'aquestes variacions causa que variï la radiació solar efectiva que arriba a les diverses regions de la Terra.

Segons el que hem assenyalat, actualment estariem dins d'un interglacial càlid i ens adreçaríem cap a una nova glaciació d'ací uns 10.000 -15000 anys. Podríem plantejar-nos com interferirà en aquest procés el canvi climàtic present o quin procés dominarà sobre l'altre. L'investigador Jacques Laskar ha afirmat que la influència humana –amb la producció de gasos d'efecte hivernacle- ha superat els canvis astronòmics que condueixen cap el refredament. Però de ben segur que si en uns cents anys continua la tendència d'increment de temperatures, el que desapareixerà serà aquesta civilització.

Pere Bausà

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

INTRIGA I FANTASIA

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

VICENT JOSEP ESCARTÍ.
L'abellerol mort.
 Edicions Bromera.
 Alzira. 2009

Amb aquesta obra Vicent Josep Escartí, afegeix al seu currículum, que compta amb els premis literaris més importants del País Valencià, un nou guardó, el premi Blai Bellver de narrativa de la Ciutat de Xàtiva. La novel·la explica, narrada per ell mateix en forma de memòries, la història del noble Arcàngel Gabriel de Sant Esteve, a qui una conspiració política obliga a sortir de l'illa de Xipre i inicia el camí de l'exili que ja havia seguit anteriorment el seu pare, el qual havia anat a parar a la ciutat de Xàtiva on va ser assassinat, descobrir el culpable del crim serà l'objectiu del seu viatge.

La novel·la té com a fil conductor Arcàngel Gabriel, però s'estructura enllaçant diverses històries que podrien tenir vida individual, en primer lloc l'arribada a Gènova del protagonista i la trobada amb els contactes que tenia en la ciutat italiana i el món d'aquestes persones, però sobretot ací destaca la història d'un parricida que és portat a la forca i com la gent frueix amb deliciosos menjars mentre presència l'execució. Després inicia la travessia en un vaixell que l'hauria de portar a la ciutat de València, però pel camí es troben amb una estranya nau que té com a capità un no menys estrany personatge, el cavaller Espèrcius, un ser d'una altra època que li explica fantàstiques aventures. Finalment tota la història d'amor amb la misteriosa dama dona Dolcina que fa olor de canyella.

La història de la novel·la està ambientada a la segona meitat del segle XVIII, però mostra un País Valencià on la Il·lustració encara no ha deixat petjada, els nobles viuen una vida relaxada amb festes amb moltes perruques i cares empolsades, se'ns presenta una València pendent de grans esdeveniments, però mancada de coses més essencials. El viatge cap a Xàtiva ens presenta una societat amenaçada pel desbordament del riu en el seu pas per La Ribera, després la ciutat es veurà terroritzada per una plaga de llagostes i llavors es portaran a efecte rogatives per a demanar la intercessió divina. El personatge de Dolcina es enigmàtic i difícil de saber quina és la seua autèntica cara, tan real com metafòricament, la seua darrera aparició ho confirma.

L'abellerol és un ocell ple de colors, tot un símbol del propi Arcàngel Gabriel, que continuament vesteix robes molt vistoses i acolorides, la visió que té d'aquest animal mort a la finestra de la seua habitació a Xàtiva anticipa el seu futur, assegut al llit que havia vist morir els seus avantpassats observa com el peu de dona Dolcina fa desaparèixer el cadàver ressecat pel pas dels dies i veu com tot el seu món s'acaba, pot ser d'aquesta manera s'anuncia el fi d'una classe i l'adveniment ara ja sí de l'autèntica Il·lustració.

Vicent Josep Escartí escriu aquesta novel·la amb un llenguatge molt acurat, amb precisió d'orfebre ens presenta l'ambientació de l'Europa del segle XVIII, els vestits, els menjars, els costums, els paisatges, les festes i les pors de les gents de l'època, en una novel·la on es present la intriga política, el misteri, l'amor i històries plenes de fantasia.

Llibres

ve de la p gina anterior

utilitat els que practiquen acrobàcies sobre monopatins i sobre bicicletes: aquella rampa no té preu i Benicarló no té un circuit on poder entrenar ni exhibir-se. Tots tenim un lloc davall del sol. I per últim el gel. L'aigua glaçada sobre el marbre ja ha provocat les primers víctimes de culades inclements, segurament ciutadans a qui el cartell que els avisava del perill havia fet perdre l'equilibri: OJO HIELO. REVALA.RESVALA.

La ciutat que es ven els sants

La ciutat més moderna i cosmopolita de la comarca ha posat a la venda al portal de subhastes Ebay el tabernacle de la imatge de la Confraria del Crist dels Marins. L'objectiu és el que toca: obtindre unes plusvàlues amb què adquirir un suport i una imatge més grans i com diuen *más acorde a nuestro crecimiento*. En temps de crisi sempre creixen les devocions i qui no pot encomanar-se a una targeta de

plàstic, busca la mà del Nostre Senyor. D'ací que, davant l'augment dels confreres, els responsables del pas hagen decidit ampliar la imatge. N'encarregaran una altra d'idèntica però sobredimensionada. Una reproducció. De moment, però, no s'hi ha fet ningú per avant i ja comencen a pensar en una altra mena de reciclatge: fer-ne un altar per al Crist. Certament no estem parlant d'una *ciudad con acento religioso*, on aquestes qüestions serien implantables.

Traure's el barret

Que pel cap se'n va el 40% de la calor corporal, és una mica sabut per tots. Així que aquests dies que ha gelat de valent, tots a cobrir-se, que no estem per a anar tirant res. I així hem anat fins a arribar a les portes del Jutjat de Pau. Qualsevol no es descobreix després de llegir el que posa en la porta. Sembla que ho ha escrit Cuenca, tanta serietat i en to tan solemne. Així que au, davant de l'autoritat tots a descobrir-se.

Més gàbies

Pel que es veu això de d'engabiar al nostre Ajuntament li tira. Si la passada setmana parlàvem de les gàbies que van portar a les escoles per fer, suposadament, d'arbres de Nadal, ara els ha pegat per engabiar els baixos dels arbres del carrer de Sant Joan. Sí, els baixos dels arbres, com sona. Recordeu que ara fa uns mesos, a la desfilada de modes aquella, van reomplir els forats d'on estaven plantats els arbres amb una mena de cagarrites de pedra i damunt de pedretes blanquetes per fer bonic i, com era d'esperar, no van durar ni un dia al seu lloc? Doncs ara, continuant amb la tradició de fer nyaps, no se'ls ha ocorregut altra cosa que posar una malla blanca al damunt, enganxada no sabem si amb silicona, perquè no s'escapen les susdites pedretes. I com era d'esperar ha durat menys que un caramel a la porta d'una escola. Ja no hi ha ni malla ni res. I com no, les cagarrites negres i les blanques escampades per tot el carrer. En pensaran alguna de bona algun dia?

Troles

Ara resulta que això del Parc Litoral, que havíem de tindre al nostre poble i que amb bombo i platerets va anunciar el conseller Flores, és mentida. Segons diu el diputat del Bloc, Pañella, a una pregunta seua sobre la mateixa qüestió, li va contestar que ni tan sols està en estudi. *Toma del frasco Carrasco*, que dirien a València. I és que ací ens venen la cabra cada vegada que es dediquen a passejar-se pel nostres terme i damunt els regalem els edificis públics pagats amb diners de Zapatero que eren per a ús de

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

La mare de totes les inauguracions

Ja ha parit la burra! Vull dir que ja tenim la font inaugurada... I la veritat és que no van fer massa soroll: entre el fret que feia i l'interés que han manifestat els benicarlandos la cerimònia més pareixia un soterrar de duro que una altra cosa. Pobre Kuen-ca, que el van deixar més sol que la una en la inauguració de la font de la plaça, amb la il·lusió que li devia fer donar totes les explicacions al respectable. Doncs res, només els seus companys de banqueteta es van personar a l'acte. Això sí, acompanyats de les seues il·lustres esposes. Totes, menys la delmillorcaldeendècades... es va trobar a faltar a la primera dama benicarlanda. Els de

l'oposició ni van aparéixer. Això deu ser el que en diuen *falta de respeto institucional*.

La mare de totes les inauguracions (2)

Arribat el moment, totes les mirades es van concentrar en el polifacètic regidor d'Urbanisme. Encendria ell *in person* la font? Delegaria en el millorcaldeendècades? Els de la premsa no sabien on dirigir els objectius. I tan entretinguts estaven, que no es van perdre el *momentazo*. Només el

Ohhhhhhhhh!!!! d'admiració els va fer despertar del seu atontament. Un empleat de l'empresa adjudicatària de l'obra va ser l'encarregat de desvirgar a la font. Quina desil·lusió... total, que els de la canallesca local van haver de demanar a les primeres autoritats que s'acostaren al monument per a poder immortalitzar el moment. No cal ni dir que van acabar tots xopets! Tant, tant fred feia, que els glaçons de gel del càtering que s'havia preparat ni es van desfer... encara que duien més d'una hora a la cubitera.

La mare de totes les inauguracions (3)

Durant els dies següents hem pogut anar anotant diverses circumstàncies que evidencien la utilitat del monument erigit enmig de la plaça més gran de la província. En primer lloc, per ordre de prelación, haurem de comentar que el millorcaldeendècades de Benicarló ja s'hi ha passat dos o tres vegades. S'acosta al túmul, inclina el cabet, se'l mira de dreta a esquerra i d'esquerra a dreta, de dalt a baix i de baix a dalt, després fa un parell de cops de cap i s'allunya de l'escenari amb el cap catxo mirant-se les puntes de les sabates. Què deu meditar, ens preguntem els ciutadans preocupats pel seu capteniment...

La mare de totes les inauguracions (i 4)

En segon lloc, no ens deixem els grafiters, que ja esmolen els esprais a la vista d'un pany de paret blanca tan indefens. Segur que en sentirem parlar. En tercer, també hi han trobat

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

És Nadal, ja ho he comprés. Suposo que tots els anys li dic el mateix quan arriben aquestes dates, que m'irrita de mala manera aquesta necessitat imperiosa que tenim de ser feliços i, oh, ressuscitar d'algun racó de l'ànima ben profund alguns sentiments que haurien de ser consubstancials a la persona –l'amor al proïsme, la solidaritat, els bons propòsits... He llegit amb goig –ja me'n cuidaré molt i proud de dir una altra cosa- la nostra Veu i he vist que, efectivament, el Nadal n'és el veritable protagonista.

M'ha encantat la reflexió de la seua col·laboradora Natàlia Sanz. És del tot cert tot el que diu. Hem arribat a uns nivells d'indiferència que en aquest aldea global que diuen ara tot allò que no ens afecte directament, palpablement, en carn pròpia, ens resulta indiferent. Quantes vegades sentim per la ràdio o per la tele la quantitat de morts que hi ha hagut un cap de setmana a les carreteres i el cos no ens fa moviment? En quantes ocasions no ens produeix més que un lleuger calfred la quantitat de xiquets que es moren de fam al món ca-da di-a? I com als mitjans d comunicació donem més importància a qualsevol bajanada que no a coses que realment ens hurien de fer caure la cara de vergonya com a humans? Però tant s'hi val, l'home, l'home occidental si més no és l'animal més semblant a l'estruç... Penso que vaja Natàlia, que quina mala estona m'ha fet passar mentre, també sense que em tremole el pols, em prenc una pastilleta per al colesterol, que es veu que menjo massa.

També Joan Heras, també com tots els darrers anys, fa una reflexió sobre aquestes dates. L'home centra el seu discurs en tres grans esdeveniments dels quals es va complir algun aniversari en aquest moribund –més que nosaltres?- 2009. Realment penso que insisteix en el mateix fons que l'article a què he fet referència més amunt. L'ésser humà, per donar una mostra de civilització, ha de deixar que el li caiga al damunt. Més de dos van morir cremats –literalment, no metafòricament- per defensar la manera de veure l'Univers de Galileu i encara hi ha ara qui revisa les teories de Darwin. En fi. Per cert, l'amic Heras fa una referència l'home dels nassos, tradició ja perduda a Benicarló, però que enguany hem sabut que per fi l'Ajuntament li organitzarà com cal a l'esmentat personatge un recepció a l'Hostal a la qual estan convidats tots els xiquets de Benicarló; sé que això que acabo d'escriure és una poca lliga però des d'ací llanço a l'Associació de Gegants i Cabuts (que poquet m'agrada la parauleta) incloure si no ho han fet encara aquest tendre home entre les seues figures (un altre parèntesi, si han d'esperar que els el paguen des d la casa gran, més val que ho deixen córrer).

L'Estel del Collet. Sempre igual i sempre diferent. Per a mi tots aquestes senyors, senyores i xiquets i xiquetes tenen un mèrit extraordinari. Ells sí que mantenen viu l'esperit nadalenc –només pot sr això que fan aquesta gent d bona fe i no una altra cosa. Me n'alegro que tinguen un públic consolidat, me n'alegro que tornen i tornen i tornen. Me n'alegro per la nova directora. I me n'alegro en fi, de la tossuderia que tenen perquè en som alguns que sabem que a Benicarló un Nadal sense Estel no seria un Nadal. Mare meua si a qualsevol dels pobles del voltant tingueren una cosa d'aquestes; els mitjans d comunicació n'anirien plens, la participació popular seria molt més gran, se'n sentirien tots orgullosos... però, el meu poble i jo, senyora Garcia, som així.

I no quiero desir nada más que deia aquella paròdia d'un exentrenador del Reial Madrid. Només confio que dediquen aquesta setmana el tema a parlar de la font, la font per antonomàsia.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Els del futbol veig jo que no saben ni quan juga el seu equip. Què espera a fer-los fora i deixar únicament les cròniques de José Vicente Ferrer?

Del verd a l'ocre

Si la crisi que ens ofega a tots, encara de "los brotes verdes" de Zapatero, que sembla que només ell veu, al sector agrícola de la nostra comarca, i en particular al de la nostra localitat, l'aire encara li falta encara més que l'aigua de maig. I és que amb tanta infraestructura viària feta als despatxos, per enginyers que no han trepitjat mai el terra per on discorre, no és d'estranyar que ens deixen el terme fet un nyap.

I el nostre poble és una autèntica mostra de com fer les coses rematadament malament i de com la passivitat de la nostra classe política local, tot i que ho dissimulen anant a manifestacions de suport, ens ha abocat a una situació insostenible per un sector ja de per si castigat per la competència deslleial de tercers països que no compleixen les normes de qualitat, ni de treball, que ací estem obligats a complir. I si, al damunt, els nostres llauradors han de suportar les pressions dels grans centres de distribució que imposen els seus preus a la baixa, aleshores, la cosa ja sembla perduda.

Tot i així els nostres llauradors continuen oferint-nos els seus millors productes, unes carxofes immillorables, unes tomaques amb gust,

714

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

un oli de màxima qualitat, unes fruites gustoses, i... tot un pomell d'hortalisses de temporada que ja voldrien els de "la capital" poder degustar a les seues cuines.

Però tot açò, que ara sembla que no acabem de valorar, és molt probable que, en un temps no massa llunyà, si la cosa no canvia radicalment, els nostres fills i nets només ho podran assaborir... amb el pensament. De boca d'aquells que hem tingut la sort de provar-ho però i que no haurem ficat prou empeny perquè no desaparegués.

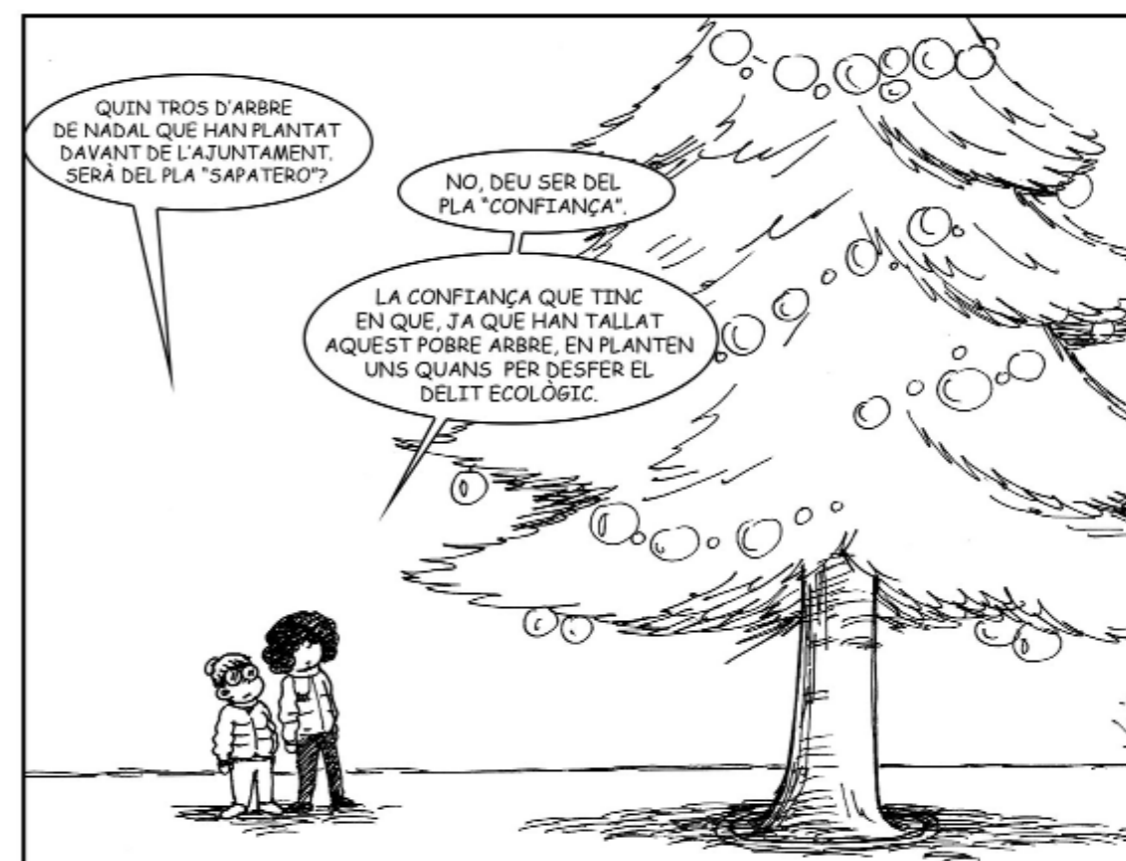
Per això la proposta del "Km 0" que ens indica La Unió ens pareix excel·lent i perfecta: consumir productes de casa nostra.

Ara també cal que, qui té una part de la paella pel mànec, els nostres polítics locals i autonòmics, que no tenen escrúpols de aparèixer a qualsevol foto de suport mentre veuen com el territori es deteriora, facen allò pel que els van votar, lluitar pels interessos dels seus conciudadans. I és que, si no és així, aviat passarem del verd intens de la nostra estimada carxofa de temporada... a l'ocre de la que ens trobem la rotonda d'entrada del nostre del poble. Després no ens queixem de la pols que ens deixarà el ciment.

El còmic

Per Xavi Burriel

"Confiança"

El còmic

Carxofa:

per a tots els xiquets i xiquetes que seran capaços d'esperar-se fins a la nit dels reis per a rebre els regals. Sabem que serà molt difícil però és la nostra tradició.

No tenim res en contra de sant Nicolau o Santa Klaus però és de terrenys més freds i no sap massa bé com van les coses per ací.

Paniscola:

curta i concisa. Després de l'èxit de la font o mausoleu de Kuenka, aquest senyor es mereix una altra vegada la paniscola.

laveubenicarlo@terra.es

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

- Cultura
- Món rural
- Esports
- Gastronomia
- Classificats
- Fotos
- Música
- Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

